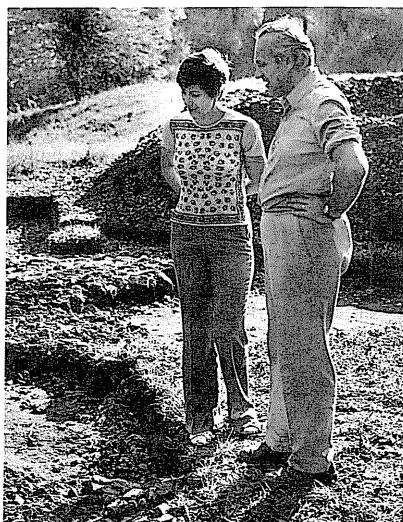

PhDr. Jana Vignatiová, CSc.

V tomto roce vzpomeneme na nedožitě sedmdesátiny PhDr. Jany Vignatiové, CSc. (24. 4. 1937 – 1. 9. 1999), která na filozofické fakultě a nyníjším Ústavu archeologie a muzeologie prožila celý svůj pracovní a vědecký život. Původně vystudovala národopis, který ukončila v roce 1960. Poté nastoupila na katedru archeologie, kde pracovala jako dokumentátorka, dále studovala a roku 1967 absolvovala studium prehistorie ukončené diplomovou prací na téma *Vývoj archeologického bádání v Čechách a na Moravě do počátku 20. století*. V roce 1972 získala na základě disertační práce *Specializovaná výroba na velkomoravských sídlišťích* doktorát filozofie. Na katedře prehistorie pracovala nejprve jako odborná pracovníce na dokumentaci a zpracování poznatků z výzkumu na Pohansku u Břeclavi – hradiska z období raného středověku. V roce 1972 se stala odbornou asistentkou a vedla přednášky i semináře z dějin archeologie, bibliografie a archeologie středověku se zaměřením na slovanské období. Dějinám archeologie, vývoji archeologického bádání a slovanské archeologii se věnovala celou svou další vědní dráhu. V letech 1961–1975 vedla také ústavní knihovnu. Její práce je spojena především s archeologickým výzkumem Pohanska u Břeclavi, kde v letech 1975–1979 realizovala záchranný archeologický výzkum na jižním předhradí. Dosažené výsledky z tohoto pětiletého velkoplošného předstihového výzkumu vložila do své kandidátské disertační práce *Slovanské osídlení jižního předhradí Břeclavi-Pohanska*, kterou odevzdala a obhájila v roce 1989 a nato roku 1992 vydala i knižně. Tady zhodnotila a provedla analýzu pramenného fondu z více než 400 sídlištních objektů areálu situovaného jižně od centrálního hradiska a interpretovala jej jako sídlo velkomoravské družiny. Plně se zapojila do terénních a organizačních prací na archeologickém výzkumu Pohanska, kde působila nejprve pod vedením prof. Františka Kalouska a později s prof. Bořivojem Dostálem až do jeho předčasné smrti v r. 1994. Spolu s ním organizovala velké mezinárodní sympozium Slované 6.–10. století a další akce, jako zasedání sekce

dějin archeologie Československé společnosti archeologické při ČSAV, konference o spolupráci archeologie a přírodovědných i technických oborů a jiné společenské aktivity fakultní a univerzitní. Práce věnující se dějinám a vývoji archeologického bádání shromáždila do publikace *Přehled vývoje archeologického bádání na Moravě do počátku XX. století, Zprávy ČSSA*. Měla vřelý vztah k Moravskému Slovácku a Uherskému Hradišti, kde prožila se svými rodiči dětství a dospívání. Byla dlouholetou členkou redakční rady sborníku *Slovácko*, vydávaného Slováckým muzeem. Kromě zmíněných prací se soustředila na zpracování dílčích výsledků výzkumu z Pohanska; psala drobné příspěvky, zprávy, recenze a v její bibliografii ve Sborníku prací FF BU řady M 5 vydané na její počest, je 74 položek.

Doktorka Jana Vignatiová pokládala fakultu nejen za místo své vědecké práce a pedagogického působení, ale bylo to pro ni i místo setkávání s přáteli. Udržovala dobré pracovní, společenské i osobní kontakty a vztahy nejen se studenty a absolventy, kteří prošli naším ústavem, ale i s kolegy z řady archeologických pracovišť z českých zemí i Slovenska. Měla spoustu přátel, kteří na ni nezapomínají, a kterým citelně chybí.

H. PALÁTOVÁ